

Liina Tüker'i

Kunletused.

I jagu.

ARHIIV-
RAAMATUKOGU
H. L. LÖÖKE.

Wiljandis.

1891.

Liina Tükeri

Suuletused.

I jagu.

Wiljandis.

1891.

Дозволено Цензурою. Дергачь. 17 Апрелья 1891 г.

ENSV
Riiklik Avalik
Raamatukogu

S 18278 V
0

ARHIIV-
RAAMATUKOGU
H. L. MOORE

Aluel aastal.

Aasta jälle jäi meist juba maha,
Eluga tükk aega wõideldud —
Läinud aasta wiis küll selja taha
Nõõnn — nutupäewi walusaid!

Aasta kella wiimse löögi järel
Tõuseb riinast: „saatus raske ja!“
Mittmed kantud ära seinapärjal
Kaugend rind on leidnud kodumaa! . . .

Alga kessel weel on täita kohus,
Kessel eluga weel wõidelda,
Kelle elu-laew on laine ohus,
Keda kutsub saatus heitlema:

Seda ootavad weel tulewiku tunnid
Wõitlusele elu-koorma all! . . .
Wõitis ta — ehk kantas — külap kessad
Kuulutamad ternist wiimaks weel. — —

* * *

Õnnis aga kes ei sihti kanta,
See wõib wiimaks rahus hauda heita! —

— — — — —

~~~~~

P a l u .

Kui mure vajutab su rinda
Ja hinge furnab ahastus,
Kui lootus' laew ei wiinud randa —
Ja otsa saanud kannatus:

Siis waata palwes taewa poole
Ja palu Isalt halastust!
Küll tema kannab su eest hoole,
Teeb terweks hinge, haawadest. —

Sa palu tüdimata, järgest —
Talt armu, abi, juhatusi! — —
Siis teelt — mis kibuwitsa laanest
Wiib läbi — leiad taewa usti!

I.

I g a t s u s e d.

Kaugel ijamajast ära
Wiibin eemal wõõral raal —
Kust ei trööstwad rõõmu jära
Kind ei tunne noorus a'al.

Süband täidab waike walu,
Lendaks üle pilwedest
Senna, kussa sirge salu
Sonib lapse päewadest! . . .

Aga õrnad igatsused
Lõhub elu kindlal wäel,
Sest süis, Isa, minu mured
Kata kinni omal kael.

Õ e l g e.

Pilwefesed taewa laugel
Wiige terwid kodumaal!
Õelge kõigile: et kaugel,
Wõõrsil — ikka kurb on meel.

Kangel ja kodu.

Põõmja, lapse, lusti meelega
Läksin kodu rüpest rändama.
Mägin mõnda — „oh kui armas jüin!“
Hõiskas jüda: „kadund igaw piin!“ —

„Ei ma ial — kodu — tagasi
Sinu pääle enam mõtlegi!“ . . .
Mjad läksid — selgus filma=ring —
Pigistas ka wahest elu=king . . .

Külmaks jäi mull armas wõõras paik,
Eest kõik oli täitsa tühi läif . . .
Süba jälle kadund kodu=koht
Tuli meele — rinnaš leina=ohht —

Pöörjün kodu; leidsün jälle siit
Wanad tuttawad — ja endne niit.
Aga noerust, rõõmu, lõbudust
Polnud enam kodust leida eest. . .

Rändaja.

Siin isa kodust kaugel — teel —
Näed rändjad ohkel, filma-weel,
Kell' külmaks jäänud terve ilm,
Kell' kustund nutust järaw film. —

Ta kujutuste paleus
On kaugele siit sõudemas:
Kus kustub päikse wiinne kiir,
Kus algab õhtu eha wiir. —

Sääl ootab rändjad puhke paik;
Sääl elu waba, rahu, waif . . .
Sääl lõpeb rändja wiinne siht —
Sääl pääseb koormast wabaks piht. —

Wõõrsil.

Oh kuldne kallis kodumaa
Wõib olla wiimne kord,
Et kõnnin ma ju pinnala
Ja lahkim jäädawalt! —

Ei tröösti wõõrsil koidu wiir,
Ei laulja ööpik lind!
Ei lahfelt paistja päitse kii
Kõik wõõrsil wõdras and.

Kuid ainult ohkan linnuke,
Ei tunne röömu rind. —
Nii kuni närtsin surmale — —
Siis kalmu kata mind! —

Emale.

Oh emale kui teaksid ja
Kuis nutan walus wõõrjila:
Sa tõtaks linnu tiiwula
Küll raske tunnil trööstima! —

Siin aga kangel kodumaast
Mu lapsepõlwe lille-raast —
Ei emale ja kuule mind,
Seft lõhleb walus minu rind! —

Kadunud õnn.

Kudas ükskord õime tundsin ma
Lapsepõlwes, kallist kodusja:
Kui mind ema kahel käel kiigutas,
Armul õrna rinna wastu wajutas!

Nüüd ma kangel kallist kodusta,
Omal armsa ema rinnalta — —
Wõõral pinnal pean kurwalt rändama
Kuni närtsin, suitgun waitsest jumeasja. —

S a s k.

Ind'jes, armjas isa õnes
Kaswas kumis kase-puu —
Kelle wilus lapseõlwes
Mängsin rõõmjalt, laulis juu.

Muru pinnal, õhtu ilus,
Ija sagest juttu a'as;
Kase okstel, yöde wilus,
Õöpik laulu lahtutas!

Süda leina, õime pääwad
Kõik ju eemal ära jääu'd:
Kodust saatus kaugele wiinud —
Kasf ka ammu kuuwanud! . . .

II.

Laula — weel.

Paula!

Suni lapse lusti-meel
Täidab rõõmul rinda weel!
Suni elu eel. —

Paula!

Suni faeste pijarad
Koidu ajal hiilgawad! . . .
Päike muudab neid. —

Paula!

Suni roosid puhkewad! —
Wailid siis — kui õitjeward?! —
Siu petlik eu. — —

W a b a.

Waba on lauliku lull!
Piirita hõiskaja huul —
Sunnest ja rõõmusest ta kangast koeb!
Ribedast pisara hallikast jeeb — —
Nimut teeb iga tuul.

Waba on lauliku hing!
Mööduta ümber tall ring;
Tundmuste taewas tall awab uft;
Saladust ilmub küll igast juust —
Ilmutab elu-wing!

Waba on lauliku wõim!
Lõputa mõtete lõim — —
Korra küll hauasse ihu lääb,
Aga waim elama ilma jääb! —
Dotamas — hällis — kaim! — —

Lauliku laul.

Lauliku kandsila waitne hääl
 Helises wara ju keidiku a'al!
 Tasa, tasa jääb tundmuste auul
 Tõusejid toenid ja nõiduslik laul!
 Tasa! —

Õhude wallasja, taewa all,
 Piikus õrn wari nii inglilik — hel'. — —
 Tasa ta püüdis lauliku wiit,
 Sõnasi juut'les — ja põgenes siit —
 Tasa!

Helide lõpul nii imelik aim
 Lauliku rinnas: — kui waba ta waim!
 Tasa, ta kuulseb ülewelt häält —
 Laul heljub alla ju pilwede pääst —
 Tasa! — —

III.

Kiigu — nüüd on aeg!

Kiigu!

Laps — see on sull õnnelik tund
Mill hällis veel unud,
Kus taewased fujud
Sull paluivad pärjana rahulist und!
Sest kiigu — nüüd on veel aeg!

Kiigu!

Aeg tuleb — mill enam ei sull
Antagi kiikuda,
Hälli sees hingada.
Sind elu ja võitlus en ootamas — eel!
Sest kiigu — nüüd on veel aeg!

Kiigu!

Ja naerata! — aeg on liig kiir:
Kui täna võid naerda —
Ju homme saad nutta —
Siin pantud on rõõmul ja kurbtusel piir. —
Naera — nutt ootab veel eel. —

IV.

L a p s e d.

Wüll lastel on nii puhas süda
Kui kristal=weşi hallikal!
Ja waade on neil jüüta, waga
Kui inglidel jääl ülewal . . .
See läbi on nad ilmas kawa, kawa inglid —
— Kui wanemad neid kaswatan'd on õigest! —

Ta puhkes.

Ta puhkes nagu lilleke,
Ilm rõõmul termitas!
Ja ootjad õnne — järgeste
Tall ette fujutas.

Ta õitšes nagu roosike,
Ilm pidas pidusi —
Ja ohvrid tõi ta jallgele,
Rand pähe pürgasi. —

Ta närtsis — nagu dieke
Mis tornist murtud jaan'd —
Ilm unustan'd tad ammugi — —
Ei jilm tall õnne näin'd. . .

ARHIIV
RAAMATUKOGU
HLEOKK

IV.

Waene laps.

Kas oled näinud elu sees
Kas põlwi lastes — kaju ees —
Üht palwet ärdaft jüdamest
Saad üles teise hinge eest?
See oli waene-laps! —

Kas oled leidnud õhkamaft
Sa käsi-põskil hingelist
Kas kaebas filma-pisaril:
„Null raske ilmas — wiletjal!“
See oli waene-laps! --

Kas oled kuulnud maetawad
Sa wõõrastest üht rändajad —
Kas surnud õues, tänawal,
Üht külmand kangel maantee pääl? . .
See oli waene-laps! —

~~~~~

K a r i k a s .

Paps küünitas käsi —
Ja ial es wäsi
Kuld karikad püüda — kus wiin. —
Aeg tuli, wõim wõrjus — näe, jiiin!
Ta ulatas ju.

Kuid kullane ilu
Pia ihale wilu!
Ta igatses maitsta mis sees —
Nii karika huuldele wiis,
Et juua sai suu! —

Nüüd äritust tundis — —
Pääd segadus sundis:
Et pillas ta karika käest! . . .
Ja närwide nõrkuse wäest
Ta waarus — kui puu. . . .

ARHIIV-
RAAMATUKOGU
H L L O K E

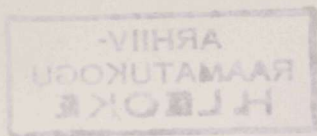
S u l a n e .

Udra taga — wao sees
Sammus sulane —
„Küнди mull weel palju ees!“
Ohtas mehife.

„Mistal jõuan lõpeta,
„Siis saan õhtul' ma?“ . . .
Nõnda häda aimuta
Küндis ifa ta.

Aga fiwi purustas
Udra — otjas töö.
Mees läks kodu rahu sees,
Käes oli vö! . . .

Tuttvus ja arm.

Maid ja saadetuste soovitustel
Näha neint nutmas — pisaril,
Kelle kahwatanud, hörnal huuldel
Walu-wiisid olid weerewal —
Seda sünnitanud tuttwus wõim,
Lugu lõpetanud armu lõim! — —

Tundsid enne priiskel palgel reigu,
Noortmeest naljakamad, naerukad! —
Aga nüüd sa juba ilma-aegu
Wõrdled, waatled seda wäsimud —
Seda sünnitanud tuttwus wõim,
Lugu lõpetanud armu lõim! — —

D a n a k e .

Siin ahju külje pääl
Magada ma taha;
Tõusen täna üles weel,
Sätan wanust maha. —

Waat, kuis õues ilusas
Kõik ilm ennaft ehil!
Kuidas noorus riina sees
Armu ilu lehib! —

Seda kõiki tahan ma
Ilmas fõrd weel täita:
Katta ennaft ehtega;
Mõnda südant wõita! —

Sõnad alles taadil juus —
Surnu raami lanti;
Tehti haud — mis üsna uus —
Laati jenna panti . . . .

Kaljukt.

Kääl kus metjad toredaste
Pääne rannas jinavad,
Kusja lained wäsimata
Kalju kantse uhavad:
Sääl ep õhtu widemikul
Leidsin — lindu — leinamisel.

Kui ja wahest elu-teedel
Nägid närtšind-näutumad,
Õht ka läbi wiletsuste
Käinud, raugend-õnnetumad:
Siis wõid teda kujutusel
Ette säada aimamisel.

Siit ta hinge ahastusel
Õhtis kohta ainumad
Kusja weel wõis ilmutada
Mõtteid — kõige salamaid!
Nuttus — käte ringutusel
Langes põlwil, palwetusel:

„Siin on paik kus elu algul,
Eesmist ilu aimas film!
Siin on koht kus paleustel
Säras kõige eesmist ilm —
Siin ka elu ilutsusel
Lang'sin ohwriks õnnetusel!“ — —

„Et mind aga igaweste
 — Mõrkus — hauda kufutan'd,
 Et ei enam ükski wägi
 Too mull mis ma kautan'd:
 Siis ka siin mind rahu tootel
 Päästku taewas, laine weotel“ . . . .

Sääal kus enne wirwendusel,
 Käärus, lained liikusid —
 Sääal nüüd wahus waleنداناس
 Kalju tippu kastawad — —
 Märgu andjaks leinajadel,
 Rahe hinge otstijatel'. — —

V.

O o t a.

† Juhl küll raske elu-tee pääl
Kännata, kui waewa näed;
Magu asjata film waatel
Hallikad — kus liiwa mäed!

Aga oota — aja tiivad
Wõimsalt saatust sumivad
Muutma — küll siis senna jēnad,
Ruhu hing sull igatsen'd! —

K a d u n d .

Murtis aasjal lillekene,
A Puistas walu pisaraid,
Et ta kallim seltsiline
Tormist murtud; — üksi nüüd. —

Vein'ja lillekene närtsis —
Aja wiiwul, — õrnake!
Minult aja aasjal jättis
Mälestuseks ilmale! — —

ARHIIV-
RAAMATUKOGU
H L L O K E

H a l l i k a s .

Hõrgel, kalju mäe harjal
A Seisis hallik, puhtal weel;
Waew ja häda jänunejal
Oli wdita — järsul teel:

Kenides jääl kiwi rahnud
Käsi, jalgu haawajid! —
Siiski hallikale saiwad
Mittmed, jänu kustut'id. — —

W a a t a d.

Goldne kuu ja waatad kõrgeist taewast alla
Päbi akna, weikje, waike lambrisje!
Nagu tahaks tulla päästma mind siit walla
Walust kurwastusest — üles taewasse.

Uga ei ja tule, rändad taewa teejid,
Nagu mitu tuhat aastad eunegi —
Minult nutu ohkeid sinu pilgud näewad,
Kuulda wõid ja üksnes leina waluji. —

J u h t u b.

Juhtub wend jull ilma õues
Naskust, walu tundma rind,
Ura kaeba — sõbra põues
Torkab ju seesama pind! —

Wõib olla!

(Wennale II. T-le.)

Weldaks — kõiki — wennafene,
Sõbra side ühendab . . .
Ühels rahwaks inimese
Armu-jumal pühendab . . .
Kas wõib tulla?
Wõib ka olla! —

Enne aja rattafene
Tüütab rahwast elamast —
Kuni elu wennaline
Sigib — wõidab pimedust?!
Kas wõib tulla?
Wõib ka olla! —

Minult kalmul, furnu-aias
Rahwad kofku lepiwad —
Minult musta mulla põues
Kõiki — loodus — ühendab . . .
See wõib tulla —
See wõib olla. — —

VI.

Kuule Isa!

Põõmuta

Pian ma

Kõrbe teedel rändama!

Ekfin waene! — sada rada — —

Koorm weel raske pihal — mida

Pian kandma ka!

Kaugel weel

Gemal eel —

Näen küll serwa sinawal. —

Aga millal jenna saan!?

Tee on piff — jõud nõrk! — — kuid teen

Palwet — silma-weel:

Isake!

Heldeste

Waata oma lapse pääle!

Wähenda ta rasked waewa

Hüüa armuist üles taewa . . .

Kuule Isake! —

Õeke kuuse!

Õeke, kuuse kuis puhuvad tuuled
Dues, meil jõudnud ju sügise —
Niidult ja nurmest on närtsinud öied,
Ära meilt lendaud linnuke! —

Päikene waatab nii haledalt alla —
Pilved ta pisaraid pühiwad.
Õnnis kes aimab ja kõrwal' ei kalla,
Kui tall ka kuivata pisaraid! —

Õeke, hella, ei elu-tee keward'
Sitse ju meilegi jäädawalt — —
Piagi puhuvad tormide tuuled
Sinu ja minu ka elu-tee! —

VII.

R a h u.

Kui siit wahutawast Lääne rannast
Lõuna taewa alla lendaksin —
Kui sest maast, sest metsast, tuttawast rahwast
Igapeste ära lahkuksin:
Kas wõiks leida säält
Rahu — kurblik rind?!

Kui küll hinge sügawamad soowid
Nõder ilm — su ette puistaksin!
Ehk ka nuttes, kõik mu elu-päewad,
Sinu ees ma palwes wiibaksin —
Kas wõiks saada sült
Rahu — kurblik rind?!

Jäta maha kauge ilma waade,
Kuhu säält siis rahu-otsja jäi? —
Ka — maailm — see ise leina-aade! —
Ei ta teise palwet täita wõi . . .
Rahu leida wõid
Hauast — kurblik rind! — —

U i n u.

Uinu!

Suba rahu ilma katab,
Kõõmu muret ühte matab
Elus muutlikus!
Kessel päewal oli liig,
Rahu toob jell' ööne aeg.
Uinu!

Uinu!

Ura walus enam kaewa,
Ura nutul silmi waewa,
Wõida haledus!
Üürife on elu siin. — —
Uinu! — otja lõpeb piin!
Uinu!

L a u l a.

Paula nüüd lahkest weel suukene,
Helise hellalt weel hääleke!

Küll furd waikid igawest, —
Kui lä'an ilmast wiletsast —
Kalmu kambriße. —

M a n ä g i n.

Ma nägin wirwendawalt weede pinnalt
Üht paati taja sõudwad kaldale!
Sää! sõudjad eotajade tukswalt rinnalt
Kõik leidsid kohta oma õnele.

Ma mõtlešin: nijsama muutlik elu
Ka kurbtuse ja õnne laindel käib!
Kui kaldal paadife — meist jäänud walu,
Silm rahu-randa hauast paistma näeb! —

Kus istatud jalu.

Kas õitsemas ilu,
Wõi kosutaw wilsu —
Et magusust tunneks riud!
Siiski wiib igatsus mind
— Kus istatud jalu . . .

Kui kustund ka walu,
Silm särab, hää elu —
Ja tase hõiskan kui lind — —
Siiski wiib igatsus mind
— Kus istatud jalu . . .

K a s ?

Kas on meeles — kas weel mäletad
Kudas kiigu laulu weeretad
Hella emale — ja magusad
Juttu õitse ajast pajatas?
Aga nüüd, jah nüüd kui suureks sircund sa —
Kas wõid weel tad end'jel kombel kuulata?!

Kas nii õnsaid süüta pisaraid
Wõid ehk waluta weel walada!
Kas wõid elu mõru saatuseid
Waheta weel — läinud ajaga?!
Ei ial! — endne liik läind ammu kaduma —
Hälli ajemel saad kirstus puhkama. . .

ARHIIV-
RAAMATUKOGU
HLEOKK

Siingastele.

Yuule laine lehwituste
Saatel — jenna sõuakjin:
Rusja kauni künkafeste
Warjul — wabalt wiibikjin —
Seletud on sääl maailm,
Särawamalt jelgiks film.

Hinge iha igatsused
Mötetega maadlewad — →
Elu-koorma kohustused
Paelustustel piirawat! —
Sellep' laulja luule, laul
Kõlab kurb, fui kaebajal!

Aga aja arutusel
Wiiwad wiiwud wiibijad
Rusja fuldsel koidu kiirel
Nutust film saab kuiwatud . . .
Kõiki sääl siis ootab kiik,
Wõtab hõlma õilme riik! —

~~~~~

Küll wiiaks.

Ära ohka,
Ära kaeba
Elu nõmmel rännates!
Ei siin kodu; — —
Minult ohtu
Veida — sagest silmad wees.

Elu laewa
Läbi waewa
Zuhi lootus palwe wäel!
Küll ferd kooris,
Veina looris —
Wiiaks kodu — kalnu-mäel'. —

Täna ja homme.

Wenematene, õefene —
Õdik on ilmas üüriene!
Täna weel rõõmsalt wõid õijata,
Homme ehk sängitaks' hauasse!
— Uimnud! — unenägija. — —

VIII.

Kuhjaga.

Maat!

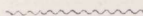
Säääl piinab rahwašt nälg ja häda,
Kellelt maksu nõutud kuhjaga —
Semal wõitleb rahwas — veldas: „šöda —
Biha maksetakse kuhjaga.“ —

Mäe!

Kus wennad kadeduse võimul
Üks teist püüdwad kiusul haawata. —
Kudas nõrgemale jõu võimul
Tasutakse kätte kuhjaga. . .

Wait!

Ja kuula! — kuda nutu sahin
Dõde warjus tõuseb lehwima! — — —
Kuidas tungib läbi ilma sahin:
„Muret antud kõigil — kuhjaga!“ — —

Teab — kuniiks elu!

Õeldaks ika: oota ja
Parem põlv saab tulema!
Kuid ehk enne elu lõis
Katkeb — närtjind õnne õis . . .
— Teab — kuniiks elu? —

Wend ehk õde! — ära ja
Kanta rahu rinnasta! —
Muidu ilm sull külmaks lä'äb,
Õõ ja päew — jilm niiskeks jääb. —
— Teab — kuniiks elu? —

Tegewustes hujuta
Igapäeweste elama —
Aga surma wastu ja
Iga tund end walmista . . .
— Teab — kuniiks elu? —

Mis meist saab?

Walju kohut teiste pääle mõista
Peiame küll teed, me iga ford! —
Wenna süüdi kõrgemaks weel tõsta
Poole — saame mahti seda-wõrd —
Aga kas meil silm ka seda ette näeb:
Mis meist enesest weel edaspidi saab!? —

Sigust ilmas kõweruseks pöördä,
Ei see tee meil pää-walu suurt.
Wõõra wara oma tasku saata
See ei nõuagi meist muret, hoost!
Aga kas meil süda seda ette säeb:
Mis meist enesest weel edaspidi saab!? —

Palju.

Palju nägid

! Igapäises elus ja!

Palju kuulsid —

Rahwa hulgas ollesja!

Palju meelitas sind ilmas,

Leidis kiitust ka ehk filmas —

Millel nõiduw võim!

Kõik mis nägid —

Ara püüa omasta!

Mida kuulsid,

Ara kõiki usu ka! —

Hoja paljust, mis näed — õitseb —

Wahest suule magus maitseb . . .

— Ehk on kihwti taim!? —

IX.

Lepa taim.

Nii ühjus kaljude rahvus
Kurb seisjis nõrk lepa-wõrs,
Ta kaebas sääl igawas rahus
Et unustud — ainus kõrs! —

All orus löid puhkele died
Ja wesi julises jões —
„Kes päästab mu elu ja kõied?!“
Nii õhkas lepa-wõrs tões.

Külm riijus ju looduse ehtest
Nii paljaks ja armetuks —
Tuul puistas weel wõsasi lehtest,
Mis wiibinud wiimaseks.

Säält madalast kaljude rahnust
Torm leidis ka leppa noord
Ja tõi talle halastust, lahust —
Millest lepp unistan'd und! —

Sinnuke.

Õrn hella ööpik,
Lahke linnuke!

Meil laula weel, nüüd ilus juweke —
Ka niidul, nurmel õitseb lilleke,
Ja saadab õilmilt lehtu õhusse!

Pia sammub aga
Sala' sügise
Ja murrab maha ilu õilmekse!
Siis lendad ära kauge maadesse — —
Kuid ootame sind jälle — kewade'. —

Kaldal.

Õrgeel mere kaldal
Hirmsal tormi õöl
Balus keegi kaljul,
Põlwil kiwi na'al.

Nuttes, walus hüüdis
Alla meresse —
Kust tall wastu kostis
Tormi hulgmine.

„Taewa Taara päästa
Kallist isafest!
Armust ise wõta
Kaitsta wemmakesi!“ —

Aga oh ei kuulnud
Mereft wastus häält,
Õõnumit ei toonud
Õõtjal keegi säält. —

Isamaale.

Si ole jõudnud ajad
Nii kurwad, wiletsad —
Ei õnnetused sajad,
Küll matta Maarja-maad! —

Seepärast tüdimata
Üht palwet kordan ma:
Jää õigusele truuks
Ka tulewikus Sa! — —

Sügisel.

Kolletama lõõwad puude lehed,
Pinnuke meist lendand wõõrsile —
Õrnem õiese on kaitand ehed,
Sügisel neid sunnib lahkuma.

Pungad puhkesiwad ilu ajal,
Pinnuke lõi lugu kewadel,
Õied õitjesiwad õrnal õhul,
Kuldse päikse kiirde heldusel.

Nii ka elu päike muudab ennast —
Wiib meist ära noorus kewade!
Wanaduse õhked tõuswad rinnast — —
Süüdand jurumas on sügisel. —

Linnuke ja süda.

Delwigi järel.

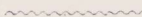
Paulis lahke linnuke,
Wiimaks waifis;
Tundis süda rõõmu si,
Särsku muutis.

Miks siis linnu laulmine
Waifi jäi?
Kudas süda murega
Maetud sai?

Surmasiwad linnukest
Winged tuuled;
Saawasiwad noorukest
Kurjad huuled!

Oleks lendand linnuke
Mere randa;
Südamet wõind inime
Laande kanda!

Merel lainet lohawad
Mitte winged tuuled —
Laanes loomad asuwad,
Mitte kurjad huuled! —

Dr. M. Deske mälestuseks.

Taara tammed kaunistavad
Leina lugu lajale,
Teatust kurba — kuulutavad
Terwe Soome sugule:

„Surm on ehvriks wiinud mehe,
Käisund pärli Wirust haud!
Kadunud on tähtjas ehe —
Rahwal kaetud leina laud!“ —

Murtud hingel, wärisewal
Kätel pärga pandakse
Haua' talle, Oma-kaldal,
Mälestuseks järele! — —

S a b e l.

Kui kord tormid lõppnud — wainne mere pind —
Kui on wähenenud juba elu-hind —
Kui on süda külm ja rahu nõuab rind:
Siis üks elu-haawust raugend laulu-lind
Saab — eh kabel — üles otsma, palwel, sind...

K a t k e n d !

Mu kandleke miks kõlab ja
Mii kurwalt, kaebawalt!
Miks rõõmu laulu helista
Wõi sinu keelde pääält?!

„Oh hellake miks soewid ja
Weel seda kandle käest —
Kuis wõin ma rõõmsalt helista
Kui keel on katkend pääält!“ —

Ä r a.

Ä ra karda kõiki tuuli —
Ä ra usu kõiki huuli.

Si helise laul — kui kurbtuft palju,
Si naerata huul — kell elu walju,
Si rõõmusta rind — keda kurnab siin
Saatus raske, mure, piin.

Laulude kawa.

	Lehekülg
Uuel aastal	3
Palu	4
I.	
Igatsused	5
Õelge	5
Kaugel ja kodu	6
Rändaja	7
Wõõrsil	8
Emale	9
Kadunud õnn	9
Raht	10
II.	
Laula — weel	11
Waba	12
Lauliku laul	13
III.	
Riigu — nüüd on aeg!	14
Lapsed	15
Ta puhkes	16
IV.	
Waene laps	17
Korikas	18
Sulane	19
Tuttwus ja arm	20
Wanake	21
Kaljult	22
V.	
Dota	24
Kadund	25
Hallikas	25
Waatad	26
Zuhtub	26
Wõib olla!	27

	VI.	Lehekülg
Kuule Jsa!		28
Deke kuule!		29

	VII.	
Rahu		30
Minu		31
Laula		31
Ma nägin		31
Kus istunud jalu		32
Kas?		32
Küingastele		33
Küll wiiafs		34
Täna ja homme		34

	VIII.	
Ruhjaga		35
Teab — kuniis elu!		36
Mis meist saab?		37
Palju		38

	IX.	
Lepa taim		39
Linnuke		40
Kaldal		40
Jsamaale		41
Sügise		42
Linnuke ja süda		43
Dr. M. Weske mälestuseks		44
Kabel		45
Kattend!		45
Ära		46

-50N 1886/246

S18278

